

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: **D. A. P.**

zastoupený advokátem JUDr. Rudolfem Kožušníkem
sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

A. L.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2020, č. j. MHMP 1267777/2019,
sp. zn. S-MHMP 483655/2019,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 28. 2. 2020, č. j. MHMP 1267777/2019, sp. zn. S-MHMP 483655/2019, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Rudolfa Kožušníka, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou dne 30. 4. 2020 u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2020, č. j. MHMP 1267777/2019, sp. zn. S-MHMP 483655/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 27. 11. 2018, č. j. MCP6 222833/2018, sp. zn. SZ MCP6 063259/2017/OV/Mz (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že se ve výroku A., text podmínky č. 3: „*Stavba bude dokončena do 31. 12. 2018*“ nahrazuje textem: „*Stavba bude dokončena do dvou let od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*“. Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno.
2. Prvostupňový orgán rozhodl prvostupňovým rozhodnutím tak, že se žadateli, kterým je A. L. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) na základě žádosti o stavební povolení ze dne 24. 7. 2017 (dále jen „žádost o stavební povolení“):

„A. podle § 15 vodního zákona a § 115 stavebního zákona vydává stavební povolení ke stavbě vodního díla: dočasná domovní čistírna odpadních vod pro 4 EO (kategorie do 50 EO) na pozemku č. parc. XA, k. ú. N., P. 6 pro předčištění odpadních vod z novostavby rodinného domu
Orientační určení polohy místa stavby souřadnicemi ČOV: $X = X$, $Y = X$ [dále jen „ČOV“]; vsakovací objekt: $X = X$, $Y = X$ [dále jen „zasakovací zařízení“]
[...] Pro provedení stavby se stanoví tyto závazné podmínky:

1. Stavba bude provedena podle projektové dokumentace z 05/2017 ověřené ve vodoprávním řízení, kterou vypracoval Ing. J. V. a autorizovala Ing. P. Š., autorizovaný inženýr pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, ČKAIT – X [dále jen „projektová dokumentace“].
2. Práce musí být provedeny k tomu oprávněnou, odborně vybavenou právnickou nebo fyzickou osobou, jejíž oprávnění stavebník předloží zdejšímu odboru výstavby min. 7 dní před zahájením prací.
3. Stavba bude dokončena do 31. 12. 2018.
4. Stavba domovní ČOV bude věcně i časově koordinována s výstavbou rodinného domu.
5. Dočasnost ČOV je stanovena do doby, kdy bude technicky možné se napojit na kanalizaci pro veřejnou potřebu.

B. podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona vydává povolení k nakládání s vodami tj. k vypouštění odpadních vod do vod podzemních, ze stavby ČOV

[...] Povolení k nakládání s vodami se uděluje za těchto podmínek:

1. Povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních se vydává na dobu dočasnosti stavby ČOV, nejdéle však na dobu 10-ti let ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. *Vzorky vody (vzorek typu A - dvouhodinový směsný vzorek získaný sléváním 8 dílčích vzorků stejného objemu v intervalu 15 minut) budou odebírány 1 x za 6 měsíců, tj. 2 rozborů ročně. Akreditovanou laboratoří budou stanovovány hodnoty BSK₅, CHSK_{Cr}, NL, N-NH₄⁺.*
3. *Vyhodnocení provozu na základě provedených rozborů bude zasíláno na odbor výstavby Úřadu městské části P.6 1 x ročně.*
4. *Množství vypouštěných odpadních vod bude stanoveno podle údajů vodoměru odebrané pitné a užitkové vody, případně měřením na výstupu z ČOV (v šachtě s přečerpávacím zařízením).“*

II. Napadené rozhodnutí

3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce [jakožto účastník řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu a § 109 písm. d) a e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“)] dne 12. 12. 2018 odvolání, kterým jej napadl v celém rozsahu. V *první odvolací námitce* žalobce uvedl, že v projektové dokumentaci není obsažen projekt zasakovacího zařízení, proto není zřejmé, jak hluboko bude zasakovací zařízení uloženo a zda realizace navrženého vsakovacího objektu není spojena s možnými dopady na stabilitu svahu. Uvedené není předloženou projektovou dokumentací ani Hydrogeologickým posouzením vypracovaným 11. 10. 2012 Mgr. M. P., RMT VZ, a. s., na str. 8 a násl. a dále v příloze č. 8 (dále jen „Hydrogeologické posouzení“) Závěrečné zprávy – inženýrskogeologický a geofyzikální průzkum, realizace vsakovacích zkoušek pro výstavbu rodinného domu, vypracované ZEMAN-INGEO, s.r.o. PRAHA v listopadu 2012 (dále jen „Závěrečná zpráva“) hodnoceno. Příloha 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška 499“) požaduje v části projektové dokumentace B. 1 Popis území stavby předložit „výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů (geologický průzkum, hydrogeologický průzkum, stavebně historický průzkum apod.)“. Předložená dokumentace dle žalobce nesplňovala uvedené požadavky a dostatečným způsobem nevyhodnotila možné dopady stavby na okolí.
4. *Druhou odvolací námitkou* žalobce na str. 3 odvolání napadal, že technická zpráva, která je přílohou č. 1 na str. 1-5 Projektové dokumentace (dále jen „Technická zpráva“) neobsahuje správný popis navrhované stavby a je rozporná se situací, která je přílohou č. 2 Projektové dokumentace (dále jen „Situace“), protože v technické zprávě je v bodě 3.2 uvedeno, že vyčištěné splaškové vody budou svedeny gravitačně do jímky čerpací stanice, odkud budou přečerpány do dešťové kanalizace, ale dle přiložených situací nebudou splaškové vody přečerpávány do dešťové kanalizace, nýbrž je projektováno oddělené vedení splaškových vod do zasakovacích košů. Z uvedeného dále dle žalobce vyplývalo, že i kanalizace samotná (ať splašková, či dešťová), je vodním dílem dle ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“) a vyžaduje stavební povolení (nejedná se o přípojky).
5. *Třetí odvolací námitkou* žalobce konstatoval, že projektová dokumentace navíc sloužila jako podklad pro vydání závazných stanovisek - výslovně je tento rozpor zmíněn v popisu stavby v závazném stanovisku Odboru dopravy a životního prostředí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 27. 6. 2017, č. j. MCP6 048177/2017 (dále jen „Stanovisko MCP6“). Proto žalobce žádal i přezkum závazných stanovisek vydaných v řízení, tj. závazného stanoviska

Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 12. 6. 2017, č. j. HSHMP 27891/2017 (dále jen „Stanovisko HSHMP“) a Stanoviska MCP6.

6. *Čtvrtá odvolací námitka* napadala chybějící stanovisko dotčeného orgánu státní správy – Odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy, které je v bodu 3 Stanoviska MCP6 výslovně uvedeno.
7. *Pátá odvolací námitka* se vztahovala k Závěrečné zprávě, jejíž součástí je Hydrogeologické posouzení – vsakovací zkoušky – vyhodnocení zasakovacích zkoušek. Žalobce uvedl, že uvažovaná čistírna odpadních vod je vsakovacím zařízením ve smyslu čl. 3.12, ČSN 75 9010 účinné od 1. 3. 2012 (dále také jen „ČSN“). Žalobce dále uvedl, že chybí projekt vsakovacího zařízení a předložené dokumenty jsou v rozporu s ČSN. Projektová dokumentace je tedy neúplná a dokumenty, které jsou založeny ve spise stavebního úřadu, nejsou dostatečným podkladem pro vydání rozhodnutí. Rozpor Hydrogeologického posouzení s ČSN shledal v následujícím:
  - průměr sond S1 a S2 byl 0,05 m (kdy minimum je dle ČSN 15 cm);
  - nebyl dodržen minimální počet vrtů (sond) ukončených nad hladinou podzemní vody (minimálně 2 vrty) a počet vrtů ukončených pod hladinou podzemní vody (minimálně 1 vrt);
  - nejde o jemnozrnný písek – kategorie V. 1 dle přílohy ČSN, ale o zvětralý světle béžový a jemnozrnný pískovec, zdola tvrdší – jedná se tedy o horninové prostředí skupiny V. 5, nebo V. 6 dle tabulky E. 2 normy ČSN;
  - nebyla respektována zkušební vsakovací plocha minimálně 150 mm;
  - v Hydrogeologickém posouzení je uvedeno, že zkoušky trvaly maximálně 200 s (tzn. 3-4 minuty), dle ČSN mají trvat nejméně 24 hodin;
  - absence objemu vsáknuté vody;
  - k posouzení možnosti vsakování srážkových vod je třeba stanovit koeficient vsaku (kv), hydrotechnické výpočty parametrů zasakování, vychází ze stanoveného koeficientu hydraulické nasycenosti;
  - nepravdivé je tvrzení, že norma ČSN stanovuje koeficient vsaku pro tuto lokalitu – norma ČSN jej nestanoví;
  - nesprávné je tvrzení, že pro existenci jílových vrstev na bázi křídý není dostatek relevantních údajů – je obecně známou skutečností, že jílovité vrstvy na bázi křídý se vyskytují na celém území Prahy a na ně nasedají pískovcové bloky. Zpracovatelé posudků ale při výpočtech vycházeli z toho, že zasakovaná voda bude zasáknuta do podzemních vod, k čemuž však dle žalobce nedojde z důvodu nepropustnosti této jílovité vrstvy, po které naopak zasakovaná voda steče dále po terénu, až nakonec může dojít až k sesunu pískovcových bloků;
  - absence dalších náležitostí, které musí být dle ČSN součástí podkladů, ale nejsou, a to: geotechnické poměry; koeficient vsaku; rychlost proudění podzemní vody a hydraulické účinky infiltrace; posouzení vhodnosti vsakování z hlediska ochrany stávajících i plánovaných jímacích zdrojů; posouzení potencionálních svahových deformací; posouzení ohrožení okolních stavebních objektů; posouzení střetů s dalšími zájmy chráněnými příslušnými předpisy.
8. *Šestou odvolací námitkou* žalobce namítal, že v Hydrogeologickém posouzení je taktéž odkaz na již neplatný právní předpis – nařízení vlády č. 416/2010 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod

do vod podzemních. Stavební úřad se naproti tomu vůbec nezaobíral aplikací vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (dále jen „vyhláška 268“), ačkoliv podle přechodných ustanovení nařízení 10/2016 HMP, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (dále jen „pražské stavební předpisy“) se vyhláška 268 na projednávaný záměr v plném rozsahu vztahuje.

9. *Sedmou odvolací námitkou* žalobce namítal nedodržení podmínek uvedených v Závěrečné zprávě, kdy je na str. 14 Závěrečné zprávy uvedeno, že pod částí půdorysu navrženého objektu je kerný sesuv s mocností 2-5 m a že v každém případě bude nutné stabilitu objektu zabezpečit kotvením proti popolézání suti, případně nepatrným deformacím za kolmou stěnou pískovců na jižní straně zájmového území, ale dle žalobce nebylo toto zajištění provedeno. Dále bylo v Závěrečné zprávě stanoveno, že zasakovací objekt má být umístěn vzhledem k morfologii terénu tak, aby se ve směru spádnice terénu nenacházely okolní obytné objekty. Tato podmínka taktéž není splněna, když pod zasakovacím objektem se nachází obytný dům žalobce.
10. *Osmá odvolací námitka* napadá absenci vyjádření ve vztahu k sousedním pozemkům, a to vyjádření Městské části Praha – N. a odboru ochrany zeleně Magistrátu hlavního města Prahy. Tato vyjádření nejsou ve spise stavebního úřadu založena [požadavek na uvedené dokumenty byl obsažen ve vyjádření Hlavní město Praha, odbor evidence majetku, ze dne 31. 5. 2017, č. j. EVM/VP/865811/17/hl (dále jen „vyjádření oboru majetku“)].
11. Dále žalobce v *deváté odvolací námitce* uvedl, že nebyly dodrženy podmínky Povodí Vltavy, státní podnik, uvedené ve vyjádření ze dne 8. 6. 2017 zn. 29823/2017-263 (dále jen „vyjádření Povodí“), v němž je podmínka, že dno vsakovacího tělesa bude minimálně 1 m nad zjištěnou hladinou podzemní vody a že budou dodrženy podmínky pro zasakování podle Hydrogeologického posouzení. Hydrogeologické posouzení ani žádné jiné podklady rozhodnutí ale nezjišťovaly hladinu podzemní vody a pouze odkázaly na dostupné archivní podklady.
12. *Desátou odvolací námitkou* žalobce napadal, že v oznámení o zahájení řízení ze dne 2. 10. 2017, č. j. MCP6 083286/2017 (dále jen „oznámení o zahájení“) je uvedeno, že dnem 24. 7. 2017 bylo zahájeno společné řízení o vydání povolení k nakládání s vodami a o vydání stavebního povolení ke zřízení vodního díla. Dne 9. 10. 2017 však spis při nahlížení do spisu neobsahoval žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových dle vyhlášky č. 432/2001 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu (dále jen „vyhláška 432“) a tato byla doplněna až později. Žalobce nesouhlasil s názorem stavebního úřadu v tom, že podání posuzuje podle skutečného obsahu, a to z důvodu, že takový obsah nelze ze žádosti o stavební povolení dovodit a nejedná se o jedno řízení, ale dvě samostatná.
13. V *jedenácté odvolací námitce* žalobce uvedl, že se ve spisu stavebního úřadu nenachází dokumenty uvedené v § 3e vyhlášky 432 a předložené Hydrogeologické posouzení žalobce nepovažoval pro splnění těchto náležitostí za dostatečné. Osoba zúčastněná na řízení tedy nedoložila potřebné dokumenty, a to:
  - situace širších vztahů místa vypouštění odpadních vod a jeho okolí, schematicky zakreslená do mapového podkladu zpravidla v měřítku 1:10 000 až 1:50 000;

- kopie katastrální mapy území, jehož se povolení týká, včetně zakreslení místa vypouštění odpadních vod;
  - vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, které obsahuje: základní údaje, včetně identifikace zadavatele a zpracovatele vyjádření, popřípadě zpracovatele příslušné projektové dokumentace, popisné údaje, včetně identifikace hydrogeologického rajónu, útvaru podzemních vod, popřípadě kolektoru, ve kterém se nachází podzemní vody, se kterými má být nakládáno, zhodnocení hydrogeologických charakteristik, včetně stanovení úrovně hladiny podzemních vod, mocnosti zvodnělé vrstvy směru proudění podzemních vod, se kterými má být nakládáno, zhodnocení míry rizika ovlivnění množství a jakosti zdrojů podzemních a povrchových vod nebo chráněných území vymezených zvláštními právními předpisy, zhodnocení ovlivnění režimu přírodních léčivých zdrojů nebo zdrojů přírodních minerálních vod dané zřidelní struktury, pokud se vypouštění odpadních vod v oblasti takového zdroje nachází, návrh podmínek, za kterých může být povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních vydáno, pokud může toto vypouštění mít podstatný vliv na jakost a množství podzemních vod nebo chráněná území vymezená zvláštními právními předpisy.
14. V poslední, *dvanácté odvolací námitce* žalobce uvedl, že tvrzení stavebního úřadu o tom, že se jím předložené geologické posudky [posudky vyhotovené RNDr. P. P. ze dne 21. 4. 2008 a 27. 8. 2009; RNDr. P. P., Ph.D. ze dne 27. 10. 2011 a RNDr. P. P. a Mgr. Z. P. ze dne 9. 4. 2016 (dále jen „posudky předložené žalobcem“)] týkají převážně vytěženého prostoru z důvodu výstavby rodinného domu, není pravdivé. Posudky žalobce obsahují jasné konstatování o tom, že zasakováním vody dojde k rozbředání jílovitého podloží a hrozí sesuv pískovcových masivů. K uvedenému žalobce doplnil, že správní orgán by se těmito námitkami měl zabývat i z hlediska § 119 odst. 2 stavebního zákona, neboť podle něj stavební úřad při uvádění stavby do provozu mimo jiné zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.
15. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 2. 3. 2020. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předně uvádí, že vyhláška 432 byla s účinností k 1. 9. 2018 nahrazena vyhláškou č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu (dále jen „vyhláška 183“), podle jejíhož přechodného ustanovení § 39 se řízení zahájena a neskončená do dne nabytí účinnosti této vyhlášky dokončí podle vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 432.
16. K *první odvolací námitce* žalovaný uvedl, že v projektové dokumentaci je zakreslen liniový vsakovací koš o objemu 2,4 m³. Vsakovací objekt má být osazen v horizontu kvartérních zemín, tedy ve vrstvách o mocnosti do 1,5 m pod terénem. To je v souladu s doporučením hydrogeologického posudku, že zasakovací objekt má být konstruován jako liniový. Likvidace srážkových a předčištěných odpadních vod je dle posudku možná a negativní ovlivnění podzemních vod lze vyloučit. V technické zprávě se uvádí, že nátok do ČOV bude v hloubce 1,2 m pod terénem a výtok v hloubce 1,3 m. ČOV bude uložena na betonové desce tl. 100 mm a na dně bude vybudována betonová kotva tl. 200 mm.
17. Ke *třetí odvolací námitce* žalovaný uvedl, že postupem podle § 149 odst. 5 správního řádu požádal nadřízené správní orgány o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek. Na základě toho bylo do spisu založeno Potvrzení stanoviska HSHMP Ministerstvem

zdravotnictví České republiky ze dne 23. 7. 2019, č. j. MZDR 31243/2019-2/OVZ (dále jen „Potvrzení stanoviska HSHMP“); zrušení stanoviska MCP6 Magistrátem hlavního města Prahy, odborem pozemních komunikací a drah ze dne 5. 12. 2019, č. j. MHMP 2443900/2019 (dále jen „Zrušení stanoviska MCP6“) a potvrzení stanoviska MCP6 z hlediska ochrany ovzduší (bod 5. B) Magistrátem hlavního města Prahy, odborem ochrany prostředí, č. j. MHMP 2527619/2019 ze dne 18. 12. 2019 (dále jen „Potvrzení části stanoviska MCP6“). Žalovaný oznámil přípisem ze dne 18. 12. 2019 všem účastníkům řízení, že do spisu byly doplněny výše uvedené podklady a vyrozuměl je o možnosti seznámit se s nimi a vyjádřit se k nim v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce tohoto práva využil a vyjádřil se dne 14. 1. 2020 k těmto novým podkladům (dále jen „vyjádření k novým podkladům“), kdy uvedl, že při přezkumu závazných stanovisek se nadřízené správní orgány nezabývaly jím vznesenou námitkou nedostatků projektové dokumentace, a proto jsou jejich rozhodnutí zatížena vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti. S uvedeným se žalovaný vypořádal tak, že uvádí, že pro stanovisko HSHMP je námitka nedostatků projektové dokumentace irelevantní; stanovisko silničního správního úřadu nemělo být vůbec vydáno a orgán ochrany ovzduší jasně konstatoval, že ke stavbě čistírny odpadních vod pro 4 EO se závazné stanovisko nevydává a stanovil pouze podmínky pro fázi realizace stavby a je tedy i pro toto posouzení možný nesoulad v projektové dokumentaci irelevantní. Dále žalobce ve vyjádření k novým podkladům namítal, že Zrušení stanoviska MCP6 je zmatečné a nejasné, když ve svém důsledku zrušuje celé Stanovisko MCP6, jelikož neuvádí konkrétní pasáž, které se týká, tak jak to uvádí např. Potvrzení části stanoviska MCP6 při posouzení závazného stanoviska z hlediska ochrany ovzduší. K uvedenému žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že šlo evidentně pouze o písarskou chybu, kdy vypadlo upřesnění, že se týká pouze bodu 1 Stanoviska MCP6, což je zřejmé z jeho textu. Žalobce dále ve vyjádření k novým podkladům namítal, že Potvrzení části stanoviska MCP6 je ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 správního řádu nicotným rozhodnutím, neboť Stanovisko MCP6 bylo Zrušením stanoviska MCP6 již zrušeno a potvrzení části již zrušeného stanoviska není možné. K tomu žalovaný konstatoval, že potvrzení závazného stanoviska podle § 149 odst. 5 správního řádu (tedy i Potvrzení části stanoviska MCP6) není správním rozhodnutím, ale závazným stanoviskem.

18. K *šesté odvolací námitce* žalovaný poznamenal, že v § 2 odst. 2 vyhlášky 268 je uvedeno, že požadavky obsažené v částech druhé až páté této vyhlášky platí pro všechny druhy staveb a zařízení, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů, není-li v její části šesté uvedeno jinak. Vzhledem k tomu, že v projednávaném řízení je posuzováno vodní dílo, které je v působnosti speciálního stavebního úřadu vodoprávního, požadavky vyhlášky 268 se na toto vodní dílo nevztahují.
19. K *sedmé odvolací námitce* žalovaný uvedl, že zpráva byla vypracována primárně pro výstavbu rodinného domu a závěr uvedený na straně 14 a násl. se týká objektu celého domu, což je zjevné např. z toho, že se zde hovoří o obvodových zdech domu. Nicméně i objekt ČOV bude uložen na betonové desce a na dně bude vybudována betonová kotva (viz technická zpráva). Dále žalovaný uvedl, že z katastrální i ortofoto mapy je zřejmé, že zasakovací objekt je umístěn nad pozemkem, který je nezastavěný. Od pozemku žalobce je vzdálen vzdušnou čarou cca 60 m.
20. K *osmé odvolací námitce* žalovaný uvedl, že vlastníkem sousedního pozemku, je hlavní město Praha, které bylo od počátku účastníkem řízení a mohlo uplatnit svá práva účastníka. Druhý

sousední pozemek je svěřen do správy městské části Praha-N., a jedná se o komunikaci. S pozemkem, na kterém je povolováno vodní dílo, sousedí na jeho velmi vzdáleném západním konci a stavbou čistírny odpadních vod není vlastník nijak dotčen. Nebyl proto považován za účastníka řízení a nebyl vyžadován jeho souhlas.

21. K *deváté odvolací námitce* žalovaný uvedl, že ze závěrů vyjádření Mgr. M. P. rovněž vyplývá, že hladina podzemní vody je v zájmovém území zakleslá a její hladinu lze na základě archivních údajů předpokládat v hloubkách 12–16 m pod terénem. Vsakovací objekt má být dle tohoto vyjádření osazen v horizontu kvartérních zemin, tedy ve vrstvách o mocnosti do 1,5 m pod terénem, z čehož vyplývá, že bude založen více jak 1 m nad hladinou podzemní vody.
22. Závěrem napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí ani řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, nebylo stiženo vadami, které by měly za následek nezákonnost prvostupňového rozhodnutí, a tak neshledal důvody pro jeho zrušení.

III. Žaloba

23. Proti shora uvedenému napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. První *žalobní námitkou* žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť se žalovaný nevyjádřil k posudkům předloženým žalobcem, což žalobce namítal již první odvolací námitkou. Žalovaný tak porušil § 50 správního řádu, dle kterého je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a má pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
24. Ve *druhé žalobní námitce* žalobce uvedl, že si je vědom skutečnosti, že žalovaný nemá odborné znalosti týkající se negativního vlivu zasakování do pískovce nacházejícího se na jílovitém podloží. V tom případě však měl žalovaný postupovat podle ustanovení § 56 správního řádu a ustanovit znalce za účelem zjištění skutečností, k nimž nemá odborné znalosti, proto žalovaný své rozhodnutí zatížil vadou spočívající v nezákonnosti.
25. *Třetí žalobní námitkou* žalobce rozporoval vypořádání se žalovaného s první odvolací námitkou, neboť údaje, kterými žalovaný argumentuje ohledně hloubky umístění, se týkají pouze nátoky a výtoku z ČOV, ale projekt neobsahuje samotné zasakovací zařízení a u něj není tedy vůbec patrné, v jaké hloubce bude uloženo.
26. *Čtvrtou žalobní námitkou* žalobce napadal nedostatky zasakovací zkoušky, které namítal již na str. 4 a násl. odvolání a které jsou v rozporu s ČSN. Žalobce uvedl, že v rozporu s ČSN je množství, průměr sond i jejich hloubka (vrt má vést i pod hladinu podzemní vody - což nebylo splněno, hladina podzemní vody nebyla vůbec zjišťována a hydrogeologický průzkum vychází pouze z archivních podkladů); dále namítal, že provedení zkoušky neodpovídalo zjištěnému typu horniny - pro zjištěný typ horniny (zjištěný typ horniny je uveden v hydrogeologickém posouzení na str. 9 - tabulka 1 - zvětralý světle béžový a jemnozrnný pískovec) má být provedena zkouška nejméně 24 hodin, přičemž z grafů uvedených v kapitole 4.3 hydrogeologického posouzení vyplývá, že ve skutečnosti trvala tato zkouška 3-4 minuty. Tento časový údaj by neodpovídal ani pro typ horniny tvrzený stavebníkem (jemnozrnný písek) - není technicky možné, aby se do vrtu o průměru 5 cm vsákl 1 m³ za 3-4 minuty. Zpráva neuvádí ani objem vsakované vody, což je také v rozporu

s ČSN; dále není stanoven koeficient vsaku; při výpočtech vychází z toho, že zasakovaná voda bude zasáknuta do podzemních vod, k čemuž však nedojde z důvodu nepropustnosti jílovité vrstvy, po které naopak zasakovaná voda steče dále po terénu, až nakonec může dojít k sesunu pískovcových bloků, které na ni nasedají, což není v hydrogeologickém posouzení zhodnoceno. Dále žalobce shodně jako v odvolání namítl absenci dalších náležitostí, které musí být dne ČSN součástí podkladů, ale nejsou, a to: geotechnické poměry; koeficient vsaku; rychlost proudění podzemní vody a hydraulické účinky infiltrace; posouzení vhodnosti vsakování z hlediska ochrany stávajících i plánovaných jímacích zdrojů; posouzení potenciálních svahových deformací; posouzení ohrožení okolních stavebních objektů; posouzení střetů s dalšími zájmy chráněnými příslušnými předpisy; omezení a nejistoty závěrů průzkumu.

27. V *páté žalobní námitce* žalobce poukazoval na rozpor technické zprávy s projektovou dokumentací. Technická zpráva obsahuje informaci o přečerpání vyčištěných splaškových vod do dešťové kanalizace. Naproti tomu projektová dokumentace zakresluje samostatné vedení splaškových vod do zasakovacích košů. Vzhledem k tomu, že se nejedná o přípojký, jedná se o stavby vyžadující samostatné stavební povolení – vodní díla. K uvedenému žalobce odkázal na bod 2.1 odvolání.
28. *Šestou žalobní námitkou* vyjádřil žalobce nesouhlas s vypořádáním deváté odvolací námítky, kdy trval na tvrzení, že s ohledem na nezjištění hladiny podzemní vody není možné potvrdit splnění podmínky vyjádření Povodí Vltavy, jež vyžaduje mimo jiné, aby dno vsakovacího tělesa bylo minimálně 1 m nad zjištěnou hladinou podzemní vody. K uvedenému žalobce dále nově namítl, že v době vydání napadeného rozhodnutí bylo toto stanovisko již neplatné – platnost byla omezena na dobu 2 roky ode dne vydání stanoviska, tj. do 8. 6. 2019. V řízení tak nebyly zajištěny veškerá potřebná stanoviska a vyjádření a nebyly zajištěny podklady pro vydání rozhodnutí.
29. *Sedmou žalobní námitkou* žalobce opětovně namítal, (stejně jako v desáté odvolací námitce, ke které se dle žalobce žalovaný nevyjádřil), že v době od zahájení řízení (24. 7. 2017) až do doby, kdy nahlížel do spisu u stavebního úřadu (9. 10. 2017), nebyla podána žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních, ač stavební úřad toto řízení zahájil.
30. *Osmou žalobní námitkou* žalobce napadal nevypořádání jedenácté odvolací námítky a trval na argumentaci uvedené shora v jedenácté odvolací námitce, na kterou soud na tomto místě pro stručnost odkazuje.
31. *Devátou žalobní námitkou* žalobce setrval na svém vyjádření k novým podkladům (jak je uvedeno shora), kdy měl za to, že Stanovisko MCP6 bylo zrušeno jako celek Zrušením stanoviska MCP6. Odůvodnění Zrušení stanoviska MCP6 označil žalobce rovněž za rozporné a nedostatečně určité, když není zřejmé, z jakého důvodu je Stanovisko MCP6 zrušeno, zda z nedostatku zmocnění či z nedostatku odůvodnění – viz poslední odstavec v části odůvodnění.
32. *Desátou žalobní námitkou* žalobce uvedl, že nesouhlasí s názorem žalovaného uvedeným na str. 4 napadeného rozhodnutí, a to, že není účastníkem řízení o povolení k nakládání s vodami a je účastníkem pouze řízení o povolení stavby. Žalovaný odkazuje na ustanovení §

115 odst. 16 vodního zákona, které se však týká pouze povolení k odběru podzemní vody. Vzhledem k tomu, že není odchýlné úpravy účastenství pro řízení týkající se vypouštění odpadních vod do vod podzemních, postupuje se dle § 115 odst. 1 vodního zákona podle stavebního zákona, včetně stanovení okruhu účastníků řízení. Z uvedeného dle názoru žalobce vyplývá, že žalobce je účastníkem řízení o povolení vypouštění odpadních vod do vod podzemních.

33. Z důvodů shora uvedených žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i prvostupňové rozhodnutí zrušil, neboť ani prvostupňový orgán ani žalovaný řádně nevypořádali jeho námitky podané v průběhu řízení, přičemž k některým odborným námitkám se vůbec nevyjádřili, což má dle žalobce za následek nezákonné rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

34. Žalovaný ve vyjádření žalobě ze dne 1. 7. 2020 k *první žalobní námitce* vztahující se k nevypořádání odvolacích námitek uvedl, že posudky předložené žalobcem se vztahují na posouzení celkového původního stavebního záměru, tj. především odtěžení zeminy a následnou výstavbu rodinného domu vč. ostatních staveb souvisejících. Tyto posudky byly pravděpodobně předkládány ve stavebním řízení při povolování stavby rodinného domu, ve kterém však též neuspěly a stavební povolení k rodinnému domu nabylo právní moci.
35. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaný uvedl, že pro řízení o povolení k nakládání s vodami je klíčové vyjádření osoby s odbornou způsobilostí a není v kompetenci vodoprávního úřadu přezkoumávat toto odborné vyjádření. V řízení nebyl důvod pro ustanovení jiného znalce, neboť odborné vyjádření Mgr. M. P. obsahující všechny údaje potřebné k vydání povolení k nakládání s vodami doporučuje, aby zasakovací objekt byl konstruován jako liniový (splněno), vsakovací objekt má být na základě tohoto vyjádření osazen v horizontu kvartérních zemin, tzn. ve vrstvách o mocnosti do 1,5 m pod terénem, z čehož vyplývá, že bude založen jednoznačně více jak 1 m nad hladinou podzemní vody.
36. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaný uvedl, že ze závěrů odborného vyjádření Mgr. M. P. vyplývá, že hladina podzemní vody je v daném území zakleslá a její hladinu lze na základě archivních údajů předpokládat až v hloubkách 12-16 m pod terénem a vsakovací objekt má být na základě tohoto vyjádření osazen v horizontu kvartérních zemin, tzn. ve vrstvách o mocnosti do 1,5 m pod terénem, z čehož vyplývá, že bude založen jednoznačně více jak 1 m nad hladinou podzemní vody. V technické zprávě projektu je uvedeno, že nátok do ČOV bude v hloubce 1,2 m pod terénem a výtok v hloubce 1,3 m.
37. Ke *čtvrté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že ČSN se netýká vsakování odpadních vod, nýbrž vod srážkových. Objekty k zasakování předčištěných odpadních vod a k zasakování vod srážkových mají každý zcela odlišné konstrukční řešení. Námitka žalobce o nesouladu projektu ČOV s touto ČSN je proto irelevantní. Taktéž námitku ohledně neprovedení zasakovací zkoušky, průměru sond, hloubky sond, způsobu provedení zkoušky apod. považuje vodoprávní úřad za irelevantní.
38. K *páté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že vodní díla jsou definována v § 55 vodního zákona a není jasné, jaký typ vodního díla má žalobce na mysli. Vodním dílem je v uvedeném případě samotná ČOV včetně vsakovacích zařízení a rozvodů. Ani vsakovací zařízení srážkových

vod včetně rozvodů u staveb individuálního bydlení nejsou považována za vodní díla, nejde tedy o stavbu vyžadující samostatné stavební povolení, jak se domnívá žalobce. Součástí projektové dokumentace zpracované pro územní řízení a stavební povolení je též složka F. 2.2 - ČOV. V kapitole 3.4 je uvedeno, že z čerpací stanice budou vyčištěné vody odváděny PE potrubím DN63, které bude vyústěno do podzemního vsakovacího koše. Výtlačné potrubí, jehož celková délka bude 12,8 m, bude z PE 100 SDR 11 DN 63 x 5,8 mm. Na konci výtlačného potrubí bude podzemní vsakovací koš o celkovém objemu 2,4 m³. Na situaci v PD je zakreslen objekt ČOV, včetně vedení splaškové kanalizace ke vsakovacímu koši, a to včetně podélných profilů a je přiložena též koordinační situace F. 1.1, kde jsou uvedeny souřadnice X, Y jednotlivých objektů (ČOV, vsakovací koš) určené v souřadnicovém systému S-JTSK. Proto žalovaný uvedl, že není žádných pochyb, kde se budou jednotlivé objekty nacházet. Jejich poloha je tímto dle žalovaného přesně určena.

39. K *šesté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že ze závěrů odborného vyjádření Mgr. M. P. vyplývá, že hladina podzemní vody je v daném území zakleslá a její hladinu lze na základě archivních údajů předpokládat až v hloubkách 12-16 m pod terénem a vsakovací objekt má být na základě tohoto vyjádření osazen v horizontu kvarterních zemin, tzn. ve vrstvách o mocnosti do 1,5 m pod terénem, z čehož vyplývá, že bude založen jednoznačně více jak 1 m nad hladinou podzemní vody. V technické zprávě projektu je uvedeno, že nátok do ČOV bude v hloubce 1,2 m pod terénem a výtok v hloubce 1,3 m. Je tedy splněna podmínka uvedená ve stanovisku Povodí Vltavy, s. p. Vyjádření správce povodí ze dne 8. 6. 2017 pod zn. 29823/2017-263 bylo v době vydání prvoinstančního rozhodnutí platné. Dále žalovaný upozornil, že ve vyjádření je výslovně uvedeno, že stavba domovní ČOV pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) nepodléhá vydání stanoviska správce povodí.
40. K *sedmé žalobní námitce* žalovaný uvedl, že žádost o povolení k nakládání s vodami byla podána později než žádost o stavební povolení k vodním dílům (žádost o povolení k nakládání s vodami je datována dne 10. 10. 2017). Jak bylo již výše uvedeno, účastníci těchto dvou řízení nejsou totožní, žalobce není účastníkem řízení o nakládání s vodami. Proto ani tato námitka žalobce není dle žalovaného přípustná, neboť se netýká řízení o stavebním povolení vodního díla, jehož je žalobce účastníkem. Prvostupňový orgán proto postupoval dle žalovaného v souladu s § 9 odst. 5 vodního zákona a v souladu se zásadou hospodárnosti, když osobu zúčastněnou na řízení poučil, že je nutné podat též žádost o povolení k nakládání s vodami, čímž byla vada podání zhojena a mohlo být vedeno společné řízení ve smyslu výše uvedeného ustanovení vodního zákona.
41. K *osmé žalobní námitce* žalovaný konstatoval, že žalobcem uváděné dokumenty, které jsou požadované vyhláškou 432, jsou v projektové dokumentaci obsaženy, jsou doloženy mapy i zákresy rodinného domu včetně ČOV, vyjádření osoby s odbornou způsobilostí též obsahuje všechny údaje potřebné k vydání povolení k nakládání s vodami. Žalovaný dále poznamenal, že stavebník si nechal zpracovat projektovou dokumentaci pro celý záměr, tj. na rodinný dům, včetně čistírny odpadních vod. Z toho vyplývá, že informace týkající se ČOV jsou obsaženy v celkové projektové dokumentaci k rodinnému domu. Tak je tomu též v případě Závěrečné zprávy, která obsahuje v příloze č. 8 hydrogeologické posouzení vsakovací zkoušky, příloha se týká jednak likvidace srážkových vod pro projektovaný dům a též zasakování předčištěných splaškových vod – viz strana 12/12 uvedené přílohy. V rámci stavebního povolení k rodinnému domu bylo stavebním úřadem posuzováno též vsakování srážkových vod z celé stavby rodinného domu. Oproti množství srážkových vod, které

budou zachyceny na celém pozemku a vsakovány, je množství předčištěných splaškových vod z ČOV v množství předpokládané obydlenosti rodinného domu (4 osoby) marginální.

42. K *deváté žalobní námitce* žalovaný odkázal na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí. Odbor pozemních komunikací a drah Magistrátu hlavního města Prahy je nadřízený silniční správní úřad a je zřejmé, že není kompetentní ke zrušení závazného stanoviska z hlediska životního prostředí – ochrany ovzduší. Dle žalovaného se jedná evidentně o písařskou chybu, kdy chybí detailní upřesnění, že je přezkoumáván (a rušen) pouze bod 1 závazného stanoviska UMČ Praha 6 (tedy z hlediska dopravního). Bylo by přílišným formalismem toto pochybení posuzovat jako vadu řízení, když z obsahu rozhodnutí je zřejmé, čeho se týká a co bylo posuzováno, totiž že bylo přezkoumáváno závazné stanovisko silničního správního úřadu.
43. K *desáté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že řízení o povolení vodního díla podle § 15 vodního zákona se postupuje v souladu s § 115 odst. 1 vodního zákona též podle stavebního zákona. Účastenství v tomto řízení se pak posuzuje dle § 109 stavebního zákona, ze kterého vyplývá, že žalobce je účastníkem stavebního řízení o povolení vodního díla. V řízení o povolení k nakládání s vodami dle § 8 vodního zákona se však nepostupuje dle stavebního zákona, ale pouze dle vodního zákona. Účastníkem řízení o vypouštění předčištěných odpadních vod do vod podzemních je pouze žadatel, případně obec dle § 115 odst. 4 vodního zákona. V uvedeném případě se vede řízení nikoliv o vodním díle, ale o nakládání s vodami, nevztahuje se na něj tedy úprava § 115 odst. 1 vodního zákona.
44. Žalovaný z důvodů výše uvedených navrhoval, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

45. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
46. O podané žalobě rozhodl soud v bez nařízení jednání, neboť shledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008–117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
47. Osoba zúčastněná na řízení se ve věci nevyjádřila.
48. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
49. Řízení o stavebním povolení ČOV a povolení k nakládání s vodami předcházelo řízení, jímž byla povolena stavba rodinného domu na pozemku parc. č. XA, k. ú. N., včetně příjezdové komunikace na pozemku parc. č. XA a 1772, k. ú. N., zahradního domku a opěrných zdí na pozemku parc. č. XA, k. ú. N. (dále jen „RD“). Dne 27. 5. 2013 bylo pod č. j. MCP6

026738/2013 vydáno územní rozhodnutí o umístění RD. Ve výrokové části bylo mj. uvedeno, že rodinný dům bude umístěn v západní části pozemku parc. č. XA v k. ú. N. V odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že navrhovatel prokazatelně informoval vlastníky sousedních pozemků a staveb na nich s navrhovaným záměrem dle § 87 odst. 2 stavebního zákona. Okruh účastníků stavební úřad stanovil dle § 85 stavebního zákona, oznámení o zahájení řízení bylo doručeno žadateli, obci a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona bylo doručováno veřejnou vyhláškou, jež byla vyvěšena na úřední desce Úřadu městské části Praha 6 a Úřadu městské části Praha – N. od 23. 1. 2013 do 8. 2. 2013. K vyhodnocení námitek účastníků řízení bylo uvedeno, že tito se k podkladům nevyjádřili. Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 6 ze dne 2. 9. 2013, č. j. MCP6 064435/2013, bylo vydáno stavební povolení na RD. Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8. 4. 2014, č. j. MHMP 466680/2014, bylo výše uvedené stavební povolení zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání z důvodu procesních vad. Odvolací orgán dospěl k závěru, že stavební úřad při vydání stavebního povolení nevycházel z řádně zjištěného skutkového stavu věci, když k doplnění projektové dokumentace došlo až po vydání stavebního povolení, rovněž tak účastníkům řízení nebyla dána možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí, čímž došlo k porušení § 36 odst. 2 správního řádu. Následně bylo rozhodnutím ze dne 8. 9. 2014, č. j. MCP6 068455/2014, vydáno stavební povolení na stavbu RD. Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 26. 5. 2015, č. j. MHMP 861696/2015 bylo v řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 8. 9. 2014 změněno v označení parcelního čísla, a to z č. 1296/3 na parc. č. 1293/3. Ve zbytku odvolací správní orgán rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Následně bylo uvedené rozhodnutí vlastníkem sousedního pozemku napadeno žalobou u zdejšího soudu, projednanou pod č. j. 11A 123/2015, ve které figuroval zdejší žalobce v postavení osoby zúčastněné na řízení. Soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění rozsudku č. j. 11A 123/2015 – 118 je mj. uvedeno, že „[n]ávrh likvidace srážkových vod byl vypracován na základě Inženýrskogeologického a geofyzikálního průzkumu realizace vsakovacích zkoušek z 11/2012 firmou ZEMAN-INGEO, s.r.o.“ a ve vztahu k žalobcem předloženým posudkům, že „posudek České asociace inženýrských geologů z 27. 10. 2011 a inženýrsko-geologické posouzení RNDr. P. P. ze dne 27. 8. 2009, na něž žalobce odkázal, primárně řeší výstavbu podél ulice U G., stabilitou skalního masivu ve vztahu k nyní povolené stavbě se nezabývají v takovém rozsahu, aby výsledek stavebního řízení zpochybnil.“

50. Řízení o stavebním povolení k vodnímu dílu (ČOV a vsakovací zařízení) a o povolení k nakládání s vodami již bylo vedeno a v roce 2014 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo po proběhlém odvolacím řízení v zásadě potvrzeno (změněna byla pouze podmínka s termínem dokončení stavby) a nabylo právní moci dne 21. 8. 2014. Rozhodnutí o odvolání bylo následně posuzováno nadřízeným správním orgánem, který neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení. Stavba však nebyla zahájena ve stanovené lhůtě, čímž stavební povolení pozbylo platnosti. Osoba zúčastněná na řízení proto podala dne 24. 7. 2017 novou žádost o stavební povolení k vodnímu dílu na formuláři předepsaném dle vyhlášky 432 a v průběhu řízení dne 10. 10. 2017 doplnila žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních na předepsaném formuláři dle vyhlášky 432.
51. O zahájení řízení, v němž bylo vydáno nyní přezkoumávané rozhodnutí, byli účastníci řízení informováni přípisem ze dne 2. 10. 2017, ve kterém byli vyzváni k uplatnění námitek či návrhů důkazů. Žalobce tak učinil dne 17. 10. 2017, když namítal nedostatečné

Hydrogeologické posouzení a nesoulad Hydrogeologického posouzení s normou ČSN. Dále namítal, že nebylo provedeno zajištění pro zabezpečení stability objektu.; absenci vyjádření Městské části Praha – N. a odboru ochrany zeleně Magistrátu hlavního města Prahy; nedodržení podmínek uvedených ve vyjádření Povodí Vltavy (neboť Hydrogeologické posouzení nezkoumalo hladinu podzemní vody, nemohla být dodržena podmínka, že vsakovací těleso bude uloženo minimálně 1 m nad hranicí podzemní vody). Dále žalobce v námitkách ze dne 17. 10. 2017 namítal, že z projektové dokumentace není zřejmé, jak hluboko bude zasakovací objekt uložen a chybí jeho projekt. Následně byla žalobcem namítána absence žádosti o zahájení řízení o povolení k nakládání s vodami; ve spise se nenacházely dokumenty vyžadované vyhláškou 432. K námitkám byly přiloženy žalobcem předložené posudky (viz shora). Závěrem žalobce namítal, že v Závěrečné zprávě (jejíž součástí je hydrologické posouzení) se neposoudila možnost podmáčení jílovitého podloží pískovcových bloků vlivem soustředěného vsakování vody podél poruchových zón pískovcového masivu a následnou možnost iniciace kerných sesuvů.

52. K uvedeným námitkám se následně vyjádřila dne 3. 12. 2017 osoba zúčastněná na řízení, která uvedla, že bylo postupováno v souladu s ČSN, vsakovací zkouška byla provedena postupem souladným se zjištěným typem horniny, kdy v jejím průběhu došlo k rychlému ustálení přítoku vody do průzkumného vrtu a zkouška byla ukončena. Dále osoba zúčastněná na řízení uvedla, že projekt ČOV nemá nic společného s argumenty stability rodinného domu; zasakovací objekt je umístěn mimo směr spádnice obytného objektu žalobce; v sondách hlubokých 4,4 – 6 m p. t. nebyla podzemní voda zjištěna a podmínka Povodí Vltavy je splněna; dále uvedla, že pro existenci jílových vrstev na bázi křídvy není dostatek relevantních údajů a závěrem vyjádřila nesouhlas s posudky předloženými žalobcem.
53. K podkladům rozhodnutí se následně po oznámení o doplnění podkladů ze dne 27. 4. 2018, č. j. MPC6 100035/2018, opětovně vyjádřil žalobce námitkami ze dne 10. 5. 2018. Žalobce zopakoval námitky jím podané dne 17. 10. 2017, které doplnil o reakci na vyjádření osoby zúčastněné na řízení, ke kterému uvedl, že počet a průměr průzkumných vrtů nebyl v souladu s ČSN; nebyla dodržena minimální vsakovací plocha; trvání vsakovací zkoušky; absence objemu vsáknuté vody; nesprávné stanovení koeficientu vsaku, a že způsob provedení vsakovací zkoušky neodpovídal skutečnému typu horniny. Závěrem k vyjádření osoby zúčastněné na řízení žalobce v námitkách ze dne 10. 5. 2018 uvedl, že jílovité vrstvy na bázi křídvy se vyskytují na celém území Prahy a na ně nasedají pískovcové bloky. Pokud by tomu tak v daném případě nebylo, jednalo by se o naprosto ojedinělou záležitost, která však není nikde zdokumentována. Proto zasakovaná voda nebude zasáknuta do podzemních vod, z důvodu nepropustnosti této jílovité vrstvy, po které naopak zasakovaná voda steče dále po terénu, až nakonec může dojít až k sesunu pískovcových bloků.
54. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podal žalobce odvolání, se kterým prvostupňový orgán připsal ze dne 5. 2. 2019, č. j. MCP6 049014/2019 seznámil ostatní účastníky řízení a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. Na tuto výzvu nikdo nereagoval a odvolání bylo dne 12. 3. 2019 předáno k rozhodnutí žalovanému.
55. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.

56. Dle § 55 odst. 1 písm. c) vodního zákona „[v]odní díla jsou stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem, a to zejména [...] stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpravěn vody, kanalizačních stok, kanalizačních objektů, čistíren odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací, [...]“
57. Dle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona „[p]ovolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami (dále jen „povolení k nakládání s vodami“) je třeba [...] k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, [...]“
58. Dle § 9 odst. 5 vodního zákona, ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí „[v] Povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním vodního díla, je možné vydat jen současně se stavebním povolením k takovému vodnímu dílu ve společném řízení, pokud se nejedná o vodní dílo již existující nebo povolené, nebo které bude povolovat ve společném územním a stavebním řízení podle zvláštního zákona jiný správní orgán než vodoprávní úřad. V případě vydávání povolení k nakládání s vodami současně s povolením k provedení vodního díla se výroky těchto povolení vzájemně podmiňují; pokud by byla odvoláním napadena obě tato rozhodnutí, provede se nejdříve odvolací řízení o odvolání proti povolení k nakládání s vodami, přičemž odvolací řízení, jehož předmětem je stavební povolení k provedení vodního díla, se přerušuje do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí odvolacího správního orgánu vydané v řízení o odvolání proti povolení k nakládání s vodami.“
59. Dle § 140 odst. 6 správního řádu „[o]tázka, kdo je účastníkem, se pro účely uplatnění § 27 odst. 1 ve společném řízení posuzuje tak, jako kdyby řízení probíhala samostatně.“
60. Dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu „[ú]častníky řízení (dále jen „účastník“) jsou v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.“
61. Dle § 115 odst. 1 vodního zákona „[p]okud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav.“
62. Dle § 115 odst. 16 vodního zákona, ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí „[ú]častníkem řízení o povolení k odběru podzemní vody je žadatel a dále osoby podle odstavců 4 a 7. Účastníky řízení o určení správce drobného vodního toku nebo jeho zrušení jsou žadatel, dosavadní správce drobného vodního toku, správce povodí a obce, jejichž územím drobný vodní tok protéká. K vydání rozhodnutí se vyjadřují příslušné vodoprávní úřady (§ 106 odst. 1).“
63. Dle § 115 odst. 4 vodního zákona „[ú]častníkem řízení jsou též obce, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí, pokud tento zákon nestanoví jinak.“
64. Dle § 115 odst. 7 vodního zákona, ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí „[o]bčanské sdružení má postavení účastníka řízení vedeného podle tohoto zákona, s výjimkou stavebních řízení vedených podle § 15 a řízení navazujících na posuzování vlivů na životní

prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jestliže písemně požádá [...].“

65. Dle § 109 stavebního zákona „*účastníkem stavebního řízení je stavebník, vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem, vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno, vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena, vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno, ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.*“
66. Dle § 9 odst. 1 vodního zákona „*[p]ovolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. V povolení k nakládání s vodami se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává. Podkladem vydání povolení k nakládání s podzemními vodami je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, pokud vodoprávní úřad ve výjimečných případech nerozhodne jinak.*“
67. Soud o věci uvažil následovně.
68. Soud v první řadě vypořádal *první, čtvrtou, pátou, šestou a sedmou* žalobní námitku, kterými žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to v souladu s rozsudkem NSS ze dne 8. 3. 2005, č. j. 3 As 6/2004 - 105, dle kterého za situace, kdy by „*soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje, další žalobní námítky již nepřezkoumává*“.
69. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
70. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkázal na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází rovněž z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nálezy Ústavního soudu ze dne 11.

4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, náleží Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, náleží Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či náleží Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).

71. V první žalobní námitce žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s důkazy, které předložil na podporu svých tvrzení, zejm. s posudkem České asociace inženýrských geologů z 27. 10. 2011 a inženýrsko-geologickým posouzením RNDr. P. P. ze dne 27. 8. 2009. Soud dospěl k závěru, že ačkoliv se žalovaný v napadeném rozhodnutí o posudcích předložených žalobcem skutečně ani nezmínil, v souladu s judikaturou NSS *„dostojí odvolací orgán své přezkumné povinnosti i tak, že pouze doplní odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání jsou v takovém případě vyplněny odůvodněním prvostupňového rozhodnutí, které tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek s rozhodnutím o odvolání“* (srov. rozsudek NSS čj. 6 As 161/2013-25). Na nevypořádání se s jím předloženými důkazy (posudky) poukazoval žalobce již v námitkách podaných v průběhu prvostupňového řízení a následně na str. 10-11 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Prvostupňový orgán se k uvedené námitce vyjádřil na str. 7 prvostupňového rozhodnutí, kde konstatoval, že se žalobcem předložené posudky *„týkají především vzniklého vytěženého prostoru, který byl zrealizován z důvodu výstavby rodinného domu“*. Městský soud ale v rozsudku ze dne 29. 6. 2017, č. j. 11A 123/2015-118, v němž přezkoumal rozhodnutí o povolení stavby rodinného domu osoby zúčastněné na řízení na pozemku parc. č. XA, k. ú. N. , uvedl, že *„[j]de-li o hrozící sesuv skalního masivu na pozemku, na němž je stavba realizována, pro úplnost soud dodává, že posudek České asociace inženýrských geologů z 27.10.2011 a inženýrsko-geologické posouzení RNDr. P. P. ze dne 27.8.2009, na něž žalobce odkázal, primárně řeší výstavbu podél ulice U G., stabilitou skalního masivu ve vztahu k nyní povolené stavbě se nezabývají v takovém rozsahu, aby výsledek stavebního řízení zpochybnil.“* Ze závěrů citovaného rozsudku je zřejmé, že žalobcem předložené posudky z let 2009 a 2011 se na stavbu rodinného domu osoby zúčastněné na řízení na pozemku parc. č. XA, k. ú. N. primárně nevztahují. Stanovisko prvostupňového orgánu, že se posudky předložené žalobcem vztahují právě na stavbu rodinného domu, je proto v rozporu s již dříve vysloveným názorem zdejšího soudu. Uvedené stanovisko je navíc rozporné s jinou částí prvostupňového rozhodnutí, kde k téže námitce prvostupňový orgán uvedl, že *„posudky předložené D. A. P. se vztahují na posuzování celku, tj. zejména odtěžení a následné výstavby rodinného domu včetně ostatních souvisejících staveb zahrnující i vsakovací objekt pro srážkové vody (vsakování srážkových vod není předmětem tohoto řízení) a vsakovacího zařízení vyčištěných odpadních vod z ČOV.“* (pozn. zvýraznění doplněno soudem.) Vypořádání této námítky je proto ze strany správních orgánů nesrozumitelné, neboť není zřejmé, zda se dle názoru prvostupňového orgánu posudky předložené žalobcem na vsakovací zařízení vyčištěných odpadních vod z ČOV vztahují (dle zvýrazněné části citace uvedené shora) či nikoli. Námitka žalobce, že správní orgány se s žalobcem předloženými posudky nevypořádaly, je proto opodstatněná. Prvostupňový orgán nadto ani neuvedl, jaké úvahy jej vedly k závěru, že *„z hlediska zasakování vyčištěných odpadních vod je podstatným posudkem vyjádření Mgr. M. P., jako vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, které bylo předloženo v souladu s § 9 odst. 1 vodního zákona.“*
72. K uvedenému je rovněž nezbytné konstatovat, že posudky předložené žalobcem se vztahují k charakteristice půdního podloží, nacházejícího se v předmětné lokalitě a k možným reakcím tohoto půdního podloží na zásahy do něj. Vzhledem k tomu, že se jedná o jednu lokalitu, půdní podloží pod rodinným domem i pod zasakovacím zařízením je shodné, a

proto není ani z tohoto pohledu objasněno, proč se žalobcem předloženými posudky prvostupňový orgán ani žalovaný nezabývali, a to obzvlášť za situace, kdy jsou mezi posudky předloženými žalobcem a hydrogeologickým posouzením přeloženým osobou zúčastněnou na řízení zcela zásadní rozpory. Posudek, předložený žalobcem, ze dne 21. 4. 2008 ve svém závěru na str. 2 uvádí, že *„[v] předstihu doporučuji upravit horní část tak, aby se zabránilo zasakování povrchové vody do plastického jílovitého podloží a prováděnou sanaci pozastavit do doby, než bude provedeno podrobné zhodnocení územ.“* Podle závěru posudku ze dne 27. 8. 2009 na str. 2 jde o *„[p]rvotní upozornění na geodynamické jevy, vzniklé činností člověka, které se nešetrnými zásahy, nerespektujícími přírodní poměry, mohou rozvinout a způsobit škody na majetku.“* Z posouzení České asociace inženýrských geologů, předložené žalobcem, ze dne 27. 10. 2011 vyplývá, že *„[s] Srážková voda zadržovaná zeminovým váleem ve zvýšené míře infiltruje do podloží souvrství pískovců tvořeného jíly až jílovci korycanských vrstev a tím snižuje jejich pevnost. Na příkladu poklesu velkého skalního bloku v severovýchodním rohu parcely 1125 (obr. 5) lze dokumentovat reálné riziko ohrožení stability parcely 1125 v blízkosti nestabilního skalního bloku. Toto je nutno řešit.“* V posudku z místního šetření, provedeného dne 4. 4. 2017, předloženého žalobcem je na str. 3 uvedeno, že *„[n]a základě provedeného šetření a studia dodaných podkladů je možné konstatovat, že nejsou akceptovány závěry a doporučení inženýrskogeologického průzkumu (Zeman, D. 2012). V zájmovém území nejsou v současnosti provedena taková opatření, která by zabránila inicializaci geodynamických jevů. Doporučuji svolat jednání všech zainteresovaných stran včetně příslušných odborníků, na kterém bude řešeno navržení takových opatření, aby bylo eliminováno nebezpečí narušení stability zájmového území a tím možného ohrožení projektovaného a okolních objektů.“* Naproti tomu je v hydrogeologickém posouzení na str. 8 závěrečné zprávy uvedeno, že *„lze konstatovat, že přípovrchový horizont kvartérních zemin a zvětralínového pláště hornin je vhodný pro vsakování zachycené srážkové vody.“* Prvostupňový orgán se tak vůbec nezabýval riziky předestřenými v důkazech předložených žalobcem, jen bez dalšího konstatoval, že podstatné je posouzení předložené osobou zúčastněnou na řízení. Soud proto uzavírá, že v případě závažných rizik, jaké predikují posudky předložené žalobcem, je nezbytné se jimi v souladu s ochranou veřejného zájmu, zdraví a bezpečnosti v řízení zabývat. První žalobní námitku tak soud shledal důvodnou.

73. Ke čtvrté žalobní námitce, kterou žalobce označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť se dle jeho názoru nevypořádalo s námitkami směřujícími k technické normě ČSN 75 9010, soud dospěl s odkazem na již uvedený rozsudek NSS č. j. 6 As 161/2013-25 k názoru, že s touto námitkou se vypořádal již prvostupňový orgán na str. 6 prvostupňového rozhodnutí. Nadto soud poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č. j. 54 A 22/2018-117, odstavec 42, 43, 45, ve kterém je objasněna závaznost ČSN 75 9010 pro správní orgán a následný soudní přezkum: *„[j]e nutno uvést, že norma ČSN 75 9010 nemá závaznou povahu, neboť stavební zákon a ani jiný právní předpis vydaný k jeho provedení, např. vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, nestanoví, že by požadavky stanovené touto technickou normou byly pro řešení odvodnění pozemků a staveb závazné. Dle konstantní judikatury správních soudů jsou normové hodnoty závazné až v souvislosti s odkazem v obecně závazném právním předpisu, bez takového odkazu je norma pouze kvalifikovaným doporučením (viz např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 4. 3. 2016, č. j. 59 A 49/2015 - 64, str. 18, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 As 162/2014 - 63). Úkolem stavebního úřadu tedy v daném případě nebylo zkoumat soulad projektové dokumentace ani průzkumu [...] s uvedenou technickou normou (viz rozsudek Městského soudu v*

Praze ze dne 7. 1. 2016, č. j. 3 A 61/2013 - 89). [...] Namítají-li tedy žalobci zpracování průzkumu [...] v rozporu s normou ČSN 75 9010, soud jim nepřisvědčil, neboť metodika zpracování průzkumu není závazná. To však neznamená, že by byl jeho výsledek imunní vůči zpochybnění. Jelikož správní orgány vypořádaly námítky žalobců toliko s poukazem na odbornost zpracovatele průzkumu [...], aniž by je samy věcně zhodnotili (na základě vlastní odbornosti, jiného odborného podkladu či doplnění průzkumu [...], jehož obstarání by uložili stavebníkům), zatížili svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.“ Soud proto čtvrtou žalobní námitku neshledal důvodnou.

74. *Pátá žalobní námitka se vztahovala k rozporu technické zprávy s projektovou dokumentací a k absenci vypořádání této odvolací námitky (na str. 3 odvolání) žalovaným. Soud dospěl na základě přezkumu prvostupňového a napadeného rozhodnutí k závěru, že skutečně ani jedno z rozhodnutí správních orgánů neobsahuje vypořádání se s žalobcem namítaným rozporem. Soud ze spisového materiálu ověřil, že v projektové dokumentaci z října 2017 – rodinný dům – ČOV je na str. 2 technické zprávy, v podkapitole 3.2, v prvním odstavci skutečně uvedeno, že „[v]yčištěné splaškové vody budou svedeny gravitačně do jímky čerpací stanice, odkud budou přečerpány do dešťové kanalizace.“ Dešťová kanalizace ale není dále v projektové dokumentaci – v situaci, v podélném profilu ani ve vzorových výkresech reflektována. Uvedeným pro věc zásadním rozporem se správní orgány nikterak nezabývaly a žalovný tuto odvolací námitku v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Z tohoto důvodu je rovněž nesrozumitelná i úvaha správních orgánů o zasakování vyčištěné splaškové vody a srážkové vody do půdy, pokud je v místě k dispozici kanalizace. Žalovaný proto zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti a soud shledal pátou žalobní námitku důvodnou.*
75. *V šesté žalobní námitce žalobce opakovaně namítal, že nebyla zjištěna hladina podzemní vody, a proto nebyly splněny podmínky Povodí Vltavy a že se s touto jeho námitkou nikdo nezabýval. V prvostupňovém rozhodnutí (str. 6) je uvedeno, že z „vyjádření Mgr. M. P. vyplývá, že hladina podzemní vody je v zájmovém území zakleslá a její hladinu lze na základě archivních údajů předpokládat v hloubkách 12-16 m pod terénem. Vsakovací objekt má být dle tohoto vyjádření osazen v horizontu kvartérních zemin, tedy ve vrstvácho mocnosti do 1,5 m pod terénem, kde byl stanoven koeficient vsaku $7,64 \cdot 10^{-5}$ m/s. Z uvedeného vyplývá, že vsakovací objekt bude založen více než 1 m nad hladinou podzemní vody.“ Na str. 10 závěrečné zprávy, v kapitole geologické a hydrogeologické poměry je pak uvedeno, že hladina podzemní vody je „hluboce zakleslá v hloubce > 18 m.“ Ke zjištění hladiny podzemní vody bez jakýchkoliv pochybností proto došlo a podmínka Povodí Vltavy byla splněna. S uvedenou žalobní námitkou se soud neztotožnil a shledal ji nedůvodnou. Žalobce v této námitce dále poukazoval na pozbytí platnosti vyjádření Povodí Vltavy. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí bylo vyjádření Povodí Vltavy platné, proto je šestá žalobní námitka i v této části nedůvodná.*
76. *Sedmou žalobní námitkou žalobce namítal, že žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou (na str. 9 odvolání) ohledně absence žádosti osoby zúčastněné na řízení o povolení k nakládání s vodami. S touto námitkou, žalobcem uplatněnou již během prvostupňového řízení, se vypořádal již prvostupňový orgán na str. 6 prvostupňového rozhodnutí, když uvedl, že se dle „§ 37 odst. 1 správního řádu se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Původně byla tedy podána žádost pouze o stavební povolení, avšak z celého spisu bylo patrné i s ohledem na § 9 odst. 5 vodního zákona, že je zapotřebí zahájit*

rovněž řízení o povolení k nakládání s vodami.“ Žalobce v podaném odvolání reagoval tvrzením, že tento skutečný obsah žádosti o vydání stavebního povolení k vodnímu dílu nelze dovodit. V napadeném rozhodnutí již žalovaný na uvedenou námitku sice opětovně nereagoval, v souladu s judikaturou, podle které se rozhodnutí správních orgánů obou stupňů považují za jeden celek, však postačí, že se s obsahově totožnou námitkou vypořádal prvostupňový orgán. Nesouhlas žalobce s vypořádáním námitky nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezpůsobuje.

77. Soud proto dospěl k závěru, že sedmá žalobní námitka není důvodná, neboť byla prvostupňovým orgánem dostatečně vypořádána, skutečný obsah je možné vyvodit ze smyslu žádosti o povolení stavby, neboť bezesporu nebylo úmyslem osoby zúčastněné na řízení postavit vodní dílo jako zahradní dekoraci bez úmyslu jej používat. Nadto § 9 odst. 5 vodního zákona stanoví povinnost vydat povolení k nakládání s vodami současně s povolením ke stavbě vodního díla. Vzhledem k tomu, že žádost o povolení k nakládání s vodami byla dodatečně doložena a žalobce měl možnost se k ní vyjádřit (a této možnosti využil), nejedná se o pochybení způsobilé zatížit vadou nezákonnosti napadené rozhodnutí, když opačný postup by představoval nepřiměřený formalismus přičící se smyslu a účelu ustanovení vodního zákona.
78. Nad rámec nepřezkoumatelnosti namítané žalobcem soud vypořádal i *žalobní námitku desátou*, která se vztahovala k účastenství v řízení o povolení k nakládání s vodami. K problematice účastenství se zdejší soud již vyslovil v rozsudku ze dne 18. 5. 2017, č. j. 11A 195/2015-156.
79. K vymezení účastenství v řízení o povolení k nakládání s vodami soud uvádí, že vodoprávní řízení je upraveno v § 115 vodního zákona, jež v odstavci 1 uvádí: *„Pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkajících se vodních děl a vodohospodářských úprav.“* Citované ustanovení však neobsahuje speciální úpravu účastenství v řízení, ale pouze dílčí otázky, např. u obcí (odst. 4), správců vodního toku (odst. 5), občanských sdružení (odst. 7).
80. V daném případě je tedy nutno vyjít z úpravy účastenství tak, jak jej vymezuje stavební zákon v § 109 písm. e), tedy že: *„Účastníkem řízení je též vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno.“*, přičemž uvedené ustanovení je ve své podstatě konkretizací ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu, ke kterému Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 9. 2010, č. j. 8As 55/2009 – 96, uvedl, že: *„Správní řád vychází z materiálního hlediska účastenství, pro něž není rozhodující ani to, co sám účastník tvrdí, ani zda s konkrétní osobou jedná jako s účastníkem správní orgán, ale pouze to, zda tato osoba účastníkem v materiálním smyslu je či není, tedy z hlediska § 27 odst. 2 správního řádu zda může být přímo dotčena na svých právech a povinnostech... Zodpovědnost za správné určení účastníků ve správním řízení nesou správní orgány, a to po celé řízení... Při aplikaci § 27 odst. 2 správního řádu je nutno mít na zřeteli smysl a účel účastenství, jímž je zejména možnost účinné ochrany (či obrany) svých práv. Zásadní otázkou je proto vytyčení stěžovatelných práv, na nichž mohla být dotčena.“*
81. V daném případě byly správní orgány povinny posoudit možnost přímého dotčení vlastnického práva žalobce coby vlastníka sousedního pozemku navrhovanou stavbou, a na

základě této úvahy pak rozhodnout o jeho účastenství ve vodoprávním řízení. Jakákoliv tato úvaha však v rozhodnutí jak správního orgánu prvního stupně, tak odvolacího správního orgánu absentuje a desátá žalobní námitka je proto důvodná.

82. Soud v souladu s rozsudkem NSS ze dne 8. 3. 2005, č. j. 3 As 6/2004 - 105, publikovaným pod č. 617/2005 Sb. NSS, dle kterého za situace, kdy „soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje, další žalobní námitky již nepřezkoumává“, napadené rozhodnutí zrušil, aniž by se zabýval druhou, třetí, osmou a devátou žalobní námitkou. K věcnému vypořádání uvedených námitek soud nepřistoupil, neboť to jejich povaha vzhledem ke zjištěné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí neumožňuje. Městský soud zdůrazňuje, že správní soudnictví je založeno na kasačním principu. Správní soud není v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. soudem nalézacím, nýbrž přezkumným.

VI. Závěr a náklady řízení

83. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
84. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl v řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů. Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, má tedy právo na náhradu nákladů řízení sestávajících z nákladů zastoupení advokátem (tento není plátcem DPH) podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále též jen „advokátní tarif“) a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Zástupce žalobce učinil dva úkony právní služby po 3 100 Kč + DPH [převzetí věci a podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a za každý tento úkon mu náleží režijní paušál ve výši 300 Kč + DPH podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tak žalobci na náhradě nákladů řízení soud přiznal částku 11 228 Kč vč. DPH.
85. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. června 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu